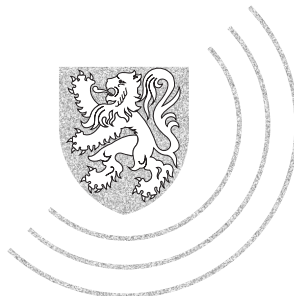

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

21 april 2004

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Marc van den Abeelen –

**houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen
verleend door de Vlaamse regering op 2 april 2004 in toepassing van
het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen
waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden**

VERSLAG

**namens de Verenigde Commissies voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening,
en voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heer Ludwig Caluwé**

*Samenstelling van de Commissie voor Openbare Werken,
Mobiliteit en Energie :*

Voorzitter : mevrouw Wivina Demeester-De Meyer.

Vaste leden :

de heren Ludwig Caluwé, Carl Decaluwe, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heer Jan Verfaillie ;

de heren Marc Cordeel, André Denys, Koen Helsen, Patrick Lachaert ;

de heren Jean Geraerts, Pieter Huybrechts, Johan Van Brusselen ;

de heren Jean-Paul Peuskens, Robert Voorhamme ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heren Jos De Meyer, Freddy Sarens, Eddy Schuermans, mevrouw Ilse Van Eetvelde ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Didier Ramoudt, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen ;

mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Jacky Maes, Bruno Tobback ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jan Loones.

*Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu,
Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening :*

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Jacques Timmermans ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Mark Van der Poorten, Jan Verfaillie ;

de heer Louis Bril, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Guy Sols, Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris ;

de heren Bruno Tobback, Jan Van Duppen ;

mevrouw Vera Dua ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

2262 (2003-2004)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

INHOUD

	Blz.
1. TOELICHTING DOOR DE HEER PATRICK LACHAERT, NAMENS DE INDIE- NER	4
2. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER BEVOEGD VOOR RUIMTELIJKE ORDENING	5
3. ALGEMENE BESPREKING	6
3.1. Tussenkoms van de heer Jos De Meyer	6
3.2. Tussenkoms van mevrouw Trees Merckx-Van Goey	6
3.3. Tussenkoms van de heer Frans Wymeersch	8
3.4. Tussenkoms van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer	10
3.5. Replik van minister Dirk Van Mechelen	10
3.6. Tussenkoms van de heer Luc De Ridder, Administratie Algemene Administratieve Diensten, Afdeling Juridische Dienstverlening, Departement Leefmilieu en Infra- structuur Vlaamse Gemeenschap	12
3.7. Tussenkoms van ir. Jos De Jonghe, gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van de afdeling ROHM-Oost-Vlaanderen	12
3.8. Replik van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en wederwoord van de minister	13
4. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	14
5. REFLECTIETERMIJN EN EINDSTEMMING	14

DAMES EN HEREN,

Het Uitgebreid Bureau besliste op 29 maart 2004 dat het nog in te dienen ontwerp van decreet of voorstel van decreet houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend met toepassing van het Validatiedecreet omwille van het algemeen belang eerst te behandelen in de Verenigde Commissies voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening, en Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en nadien op 28 april 2004 in plenaire vergadering te behandelen mits de reflectietermijn is weggestemd.

De vier bijgevoegde stedenbouwkundige vergunningen die ter bekrachtiging werden voorgelegd alsmede de overeenkomstige plannen en andere documenten worden ter inzage van de leden gelegd vanaf 14 april tot en met de dag van behandeling van het voorstel van decreet in plenaire vergadering.

De Verenigde Commissies behandelden dit voorstel van decreet op dinsdag 20 april 2004. Het voorstel van decreet werd met 12 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 8 aangenomen.

De Verenigde Commissies beslisten met 18 stemmen dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

1. TOELICHTING DOOR DE HEER PATRICK LACHAERT, NAMENS DE INDIENER

Vermits de indiener, de heer Marc van den Abeelen verontschuldigd is om gezondheidsredenen, verstrekt de heer Patrick Lachaert namens de indiener de toelichting bij dit voorstel van decreet.

Op 2 april 2004 heeft de Vlaamse regering de volgende stedenbouwkundige vergunningen verleend. De werken waarvoor deze stedenbouwkundige vergunningen verleend zijn, werden in artikel 2 van het Nooddecreet dat op 14 december 2001 goedgekeurd werd, mogelijk gemaakt.

Het gaat over drie stedenbouwkundige vergunningen voor werken op het grondgebied van de gemeente Beveren.

Ten eerste is er het aanpassen van de uitvoeringsmethode voor de gedeeltelijke opvulling van het Doeldok. Ten tweede is er het aanleggen en inrichten van weidevogelgebied Putten West en Zoetwaterkreek in het ecologisch deel buffer Z-WB, en de

verbetering van de ecologische kwaliteit polder in overige deel van dit buffergebied. Ten derde is er het aanleggen en inrichten van het natuurcompensatiegebied Drydijck, met onder meer het creëren van plassen, het slopen van gebouwen, het plaatsen van een vangkraal voor vee, het plaatsen van toegangconstructies, het aanpassen van de wegverharding, het kappen van bomen, het plaatsen van een vogelkijkhut en het aanpassen van grachten. Ten vierde zijn er de stedenbouwkundige vergunningen voor werken op het grondgebied van de gemeente Zwijndrecht. Het gaat hier over het aanleggen en inrichten van het natuurcompensatiegebied Vlake van Zwijndrecht.

Deze stedenbouwkundige vergunningen komen allemaal overeen met de werken, handelingen en inrichtingen die door het Vlaams Parlement van dwingend groot algemeen en strategisch belang werden verklaard.

Vooraleer de stedenbouwkundige vergunningen werden verleend, werd een openbaar onderzoek gehouden. Voor de realisatie van de natuurcompensaties Drydijck, Zoetwaterkreek, Putten West en de verbetering van de ecologische kwaliteit polder werd een milieueffectenrapport inzake de aanleg van het weidevogelgebied en plasdrasgebied Drydijck en de aanleg van de langgerekte zoetwaterkreek, in combinatie met de realisatie van weidevogelgebied Putten West en alle daarmee onlosmakelijk verbonden ingrepen, opgesteld in opdracht van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, als verfijning en aanvulling van het vroegere MER 'Linkerscheldeoever-Deurganckdok'. De aangehaalde projecten passen in het geheel van werken dat onderworpen werd aan het milieueffectenrapport 'Linkerscheldeoever-Deurganckdok' en het aanvullend milieueffectenrapport 'Drydijck, Zoetwaterkreek en Putten West', die samen moeten worden gelezen. De stedenbouwkundige vergunningen bevatten de motivering van de beslissing, onder meer gebaseerd op informatie over de ingediende bezwaren en adviezen, en het antwoord hierop. Tevens bevat elke stedenbouwkundige vergunning de voorwaarden die moeten worden vervuld om het project te kunnen voortzetten.

Vastgesteld wordt dat, voor het verlenen van de ter bekrachtiging voorgestelde stedenbouwkundige vergunningen, de Vlaamse regering de in acht te nemen bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 heeft gewaarborgd, net als de in artikel 4 van het decreet van 14 december 2001 vermelde bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de richtlijn van de Raad van 27 juni 1985 betreffende

de milieueffectenbeoordeling en alle relevante bepalingen van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979, dus de vogelrichtlijn, en van de habitatrichtlijn. Dat de Vlaamse regering al deze bepalingen heeft gerespecteerd, blijkt uit de informatie die wordt verstrekt in elk van de voorgelegde stedenbouwkundige vergunningen, betreffende onder meer de situering van elke aanvraag binnen het totaalconcept, de bespreking van de planologische randvoorwaarden, de beantwoording van de bezwaren en adviezen en de eigenlijke motivering van elke beslissing tot verlening van de vergunning.

Het respecteren van in het bijzonder de relevante bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu blijkt tevens uit het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunningen die door de Vlaamse regering werden verleend. De Vlaamse regering maakt, voor zover nodig, gebruik van de machtiging haar gegeven in artikel 3, eerste lid van het voormelde decreet, om een uitzondering te maken op de bestemmingen van de plannen van aanleg. Dan gaat het concreet over de vergunningen die moeten worden verleend in het kader van de natuurcompensaties voor de uitvoering van het Deurganckdok.

2. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER BEVOEGD VOOR RUIMTELIJKE ORDENING

In aansluiting op de vorige commissiebespreking met betrekking tot de derde trein van bouwvergunningen (januari 2004), wenst de minister even de huidige situatie schetsen.

Het betreft de uitvoering van de belangrijke beslissing van de (vorige) Vlaamse regering van 20 januari 1998 met betrekking tot de bouw van het Deurganckdok. De minister benadrukt dat we ons nog steeds in de uitvoeringsfase van de procedure bevinden die vastgelegd werd in het Nooddecreet van 14 december 2001. Op basis daarvan heeft de Vlaamse regering op 2 april 2004 vier bijkomende stedenbouwkundige vergunningen goedgekeurd, die thans met dit voorstel van decreet ter bekrachtiging aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

Het gaat over drie bijstellingen van de elf origineel verleende vergunningen.

De eerste bijstelling heeft te maken met het opvullen van het Doeldok. Tussen het verlenen van de

vergunning en de daadwerkelijke uitvoering van de werken zijn er nogal wat detailstudies uitgevoerd. Daarom wordt voorgesteld dat men reeds zou beginnen met de opvulling van het Doeldok vanaf het ogenblik dat de scheidsdijk een hoogte heeft van 10 meter. Dat is een kwestie van berekenen wat kan en niet kan. De minister verklaart dat men nu weet wat er kan. Er wordt voorgesteld die vergunning te verlenen zodat, wanneer die scheidsdijk zich tot 10 meter boven de bodemvloer uitstrekt, de werken zouden kunnen beginnen. Dit bespaart het optrekken van de scheidsdam tot peil 3,5 TAW, zijnde tot boven het waterpeil van het dokkencomplex. Het laat toe om de baggerwerken gefaseerd te laten volgen op de bouw van de scheidsdijk, waardoor het operationeel maken van het Deurganckdok kan versneld worden. De minister stelt dat de regering nog steeds de ambitie heeft dat de eerste schepen het dok midden volgend jaar kunnen aandoen. Het is daarom van essentieel belang dat het versneld baggeren mogelijk wordt gemaakt.

In uitvoering van het protocol en de beslissing van de Vlaamse regering van 18 maart 2002 probeert de regering voor Europa de compensaties die werden beslist, correct uit te voeren. Daarom worden in deze vierde trein van vergunningen twee bijstellingen voorgesteld : de natuurcompensaties voor het aanleggen en inrichten van het weidevogelgebied Putten West en Zoetwaterkreek, en het natuurcompensatiegebied Drydijk.

Ten slotte wil de regering ook de vergunning voor het aanleggen en inrichten van het natuurcompensatiegebied Vlakte van Zwiendrecht laten bekrachtigen.

De minister verklaart dat de procedure voor het opstellen van een nieuw Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) gevolgd wordt. Hij verklaart dat hij naar aanleiding van de derde trein vergunningen in de Verenigde Commissies gesteld heeft dat de regering zou proberen de mogelijkheden van het Nooddecreet maximaal uit te putten, vooraleer het GRUP gerealiseerd wordt. De regering heeft op 7 november 2003 beslist wat in dat GRUP moet staan. Op dit ogenblik is het in uitvoering. Normaal zal de plenaire vergadering daarover plaatsvinden op 3 mei. Dat zal aanleiding geven tot een regeringsbeslissing over het voorlopig vaststellen van fase 1 van het GRUP voor de Waaslandhaven. Daarna wordt artikel 9 van het Nooddecreet vervangen door het GRUP.

De minister stelt tenslotte dat technische vragen hierover kunnen worden gesteld aan de hier aan-

wezige medewerkers van zijn administratie en medewerkers van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen.

3. ALGEMENE BESPREKING

3.1. Tussenkomst van de heer Jos De Meyer

De heer Jos De Meyer verklaart dat hij geen probleem heeft met de realisatie van het Deurganckdok, integendeel. Hij heeft wel vragen over juridische procedures in verband met het Nooddecreet, en over sommige natuurcompensaties die hem overdreven overkomen.

De heer Jos De Meyer verklaart dat hij het voorstel van decreet dat vandaag besproken wordt, nog niet ontvangen heeft. Sommige collega's verkeren in hetzelfde geval, anderen ontvingen het pas vandaag.

Er is deze keer slechts één ondertekenaar van het voorliggende voorstel van decreet. Vorige voorstellen van bekrachtigingsdecreten werden ondertekend door leden van alle meerderheidsfracties. Is dat toevallig of niet? Hij betreurt dat de indiener omwille van gezondheidsredenen vandaag niet aanwezig kan zijn. Voor zulk een belangrijk decreet is het toch wenselijk dat de indiener zelf een toelichting geeft.

Hoeveel vergunningen moeten in het kader van het Nooddecreet nog worden afgehandeld? Hij heeft deze vraag al gesteld naar aanleiding van de vorige trein bouwvergunningen. Gaat men in de volgende legislatuur daarmee door? Het geeft de indruk dat er gewerkt wordt met een "eeuwigdurend" nooddecreet. Nochtans is dat niet de bedoeling.

Dezelfde spreker stelt vast dat er een aantal wijzigingen aan bouwvergunningen voorgelegd worden die bekrachtigd werden bij het decreet van 29 maart 2002.

Zijn er bepaalde aanduidingen vanuit Europa dat de uitvoerbaar verklaarde vergunningen slecht of onvoldoende werden uitgevoerd?

Voor de heer Jos De Meyer is het niet duidelijk waarom deze wijzigingen moeten plaatsvinden. Hoewel hij uit die streek afkomstig is, kan hij onvoldoende duiden wat het Vlaams Parlement op 29 maart 2002 heeft goedgekeurd en welke wijzigingen vandaag ter goedkeuring worden voorgelegd. Hij vindt de gehanteerde formulering 'al datgene

wat in het verleden was goedgekeurd en nu wordt gewijzigd, vandaag behouden blijft' bijzonder zwak. Hij vraagt dat iemand van de meerderheidsfracties hem daaromtrent een duidelijke uitleg geeft.

De heer Jos De Meyer verwijst naar zijn vraag om uitleg gericht aan minister Bossuyt over bedreigde historische hoeves (die mogelijk zouden worden gesloopt) in natuurcompensatiegebieden in Kielsecht en Verrebroek (vraag om uitleg commissievergadering 23 maart 2004 – C166 – OPE18). Het was niet echt duidelijk hoe hij het antwoord van de minister daarop moest interpreteren. Hij meende echter dat hij een duidelijk antwoord zou krijgen op het moment dat er een volgende trein met bouwvergunningen zou komen. De heer De Meyer zou dus vandaag graag een duidelijk antwoord krijgen op zijn vragen hieromtrent.

De heer Jos De Meyer verklaart dat hij bij de bespreking van bouwvergunningen steeds met veel belangstelling de adviezen van de gemeente Beveren naleest. De gemeente beschikt immers over een betere terreinkennis binnen het schepencollege dan de meeste parlementsleden. Het schepencollege is samengesteld uit meerdere partijen die ook deel uitmaken van de meerderheid in deze regering en dit parlement. Het is nuttig om na te gaan wie binnen dat schepencollege welke rol speelt.

Wat de stedenbouwkundige aanvraag voor de aanleg van de Zoetwaterkreek betreft, wordt een voorwaardelijk gunstig advies geformuleerd met vier bemerkingen. Hoe wordt hiermee omgegaan?

Wat de inrichting van het natuurcompensatiegebied Drydijck betreft, worden opnieuw vier bemerkingen geformuleerd. Hij zou graag een punctueel antwoord krijgen op deze vier bemerkingen van het schepencollege van Beveren.

Ook inzake de maritieme toegang zijn er twee opmerkingen. Hoe wordt daarmee omgegaan?

3.2. Tussenkomst van mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Spreker vermeldt dat met deze vierde trein bouwvergunningen het de vijfde keer is dat deze Verenigde Commissies bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden behandelen. De toets daarbij is de stand van zaken op het terrein en het Nooddecreet van 14 december 2001. Aangezien het om een vervolgverhaal gaat, is het nuttig om het verslag van de vorige

vergadering van de Verenigde Commissie (*Parl. St. Vl. Parl.* 2003-2004, nr. 2026/2) erop na te lezen.

In zijn toelichting in januari had de minister gesteld dat de derde trein de laatste trein bouwvergunningen zou zijn. Uit de bespreking bleek echter dat er nog zes bouwvoorvragen ter bekrachtiging aan het parlement zouden worden voorgelegd. Vandaag liggen er met dit voorstel van decreet vier aanvragen voor, twee aanvragen zijn er dus niet meer bij. Het gaat blijkbaar over werken die verband houden met de Waaslandhaven-Noord en met het aanleggen van rotondes en toegangswegen voor het ontsluiten van de Waaslandhaven-Zuid.

Het lid stelt vast dat de minister blijkbaar vandaag nog steeds niet kan zeggen dat het de laatste keer was dat men overweegt om gebruik te maken van een procedure die uitgewerkt werd in een nooddecreet. Eigenlijk gaat de regering nog veel verder. In het Nooddecreet staat dat de uitwerking ophoudt op het ogenblik dat de Vlaamse regering of de vergunningverlenende overheden de mogelijkheid hebben om de vergunningen, bedoeld in artikel 3 van het decreet, te verlenen op basis van artikel 103 van het decreet op de ruimtelijke ordening.

De vorige keer stelde de minister dat in april 2004 alles klaar zou zijn om de procedure voort te zetten. Nu verklaart de minister dat het Nooddecreet maximaal zal worden uitgeput om zo veel mogelijk zekerheid te hebben. Het was de bedoeling van het Nooddecreet om uitzonderingen op de bestemmingen van de plannen van aanleg mogelijk te maken. Nu gaat het niet meer over dergelijke uitzonderingen, maar wordt de regeling door de regering misbruikt om niet te betwisten vergunningen af te leveren.

Dezelfde spreker vraagt naar een stand van zaken van de twee bouwvergunningen die de minister de vorige keer heeft vernoemd. Is er daarover al een openbaar onderzoek gebeurd? Op welke wijze worden deze dossiers verder afgehandeld?

Drie van de vier te bekrachtigen besluiten zijn eigenlijk wijzigingen en verfijningen van vroegere besluiten van de Vlaamse regering en vroegere bekrachtigingen van het Vlaams Parlement. Het lid oppert dat de bevoegdheid van het Vlaams Parlement wel eens uitgeput kan zijn. Over drie van de voorliggende vergunningen zijn er immers besluiten van de Vlaamse regering uit 2002. Het Vlaams Parlement heeft deze vergunningen bekrachtigd. Ze zijn gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, en de werken zijn bezig. Uiteindelijk heeft de wetgever zijn bevoegdheid uitgeput.

De voorliggende wijzigingen gaan niet over een uitzondering op de plannen van aanleg. Dit is nochtans de formulering van het Nooddecreet. In artikel 3 staat dat de Vlaamse regering, bij het verlenen van vergunningen voor de opgesomde werken, een uitzondering kan maken op de bestemmingen van de plannen van aanleg. Dit bewijst dat onze bevoegdheid is uitgeput. Het gaat hier dus niet meer over het gebruik van het Nooddecreet waarvoor het is bedoeld: het is een wijziging van een vergunning. Mevrouw Merckx-Van Goey benadrukt dat wat met de drie wijzigingen beoogd wordt, niet kan via de procedure van het Nooddecreet.

Als de Vlaamse regering de procedure van het Nooddecreet gebruikt om afwijkingen op de bestemmingen mogelijk te maken, moet de regering dit binnen de 15 dagen voorleggen aan het Vlaams Parlement. Het is aan het parlement om binnen de 30 dagen de besluiten te bekrachtigen. Het gaat hier echter over vergunningen uit 2002. De 15 dagen zijn al lang voorbij. Het gaat over artikel 5 van het Nooddecreet: 'De stedenbouwkundige vergunningen die ter uitvoering van dit decreet worden verleend, worden voorgelegd aan de bekrachtiging door het Vlaams Parlement binnen de 15 dagen.' Het is te laat om deze vergunningen nu nog via de specifieke procedure van het Nooddecreet voor bekrachtiging aan het parlement voor te leggen. Het gaat niet om nieuwe vergunningen, het is een optimalisering van een bestaande vergunning uit 2002. Spreker herhaalt dat wat hier via het voorstel van decreet van de heer van den Abeelen ter bekrachtiging voorgelegd wordt, niet kan.

Komen er nog vergunningen? Gaat het enkel om die twee, of zijn er nog andere te verwachten?

De minister zei daarnet dat het dok midden volgend jaar operationeel is. Wat is er precies nog nodig opdat dit terminaldok zou kunnen worden geopend? Voor welke zaken moeten er nog vergunningen worden verleend? Zij neemt aan dat dit ook wel over rotondes zal gaan. Waar bevindt dit dossier zich? Zal de minister aan zijn opvolger meedelen dat dit ook via de procedure van het Nooddecreet moet gebeuren?

Omtrent de toepassing van het Nooddecreet, is spreker van oordeel dat het de bedoeling is de normale rechtsgang voor de burgers onmogelijk te maken. Het was echter de bedoeling dat dit tijdelijk, beperkt en uitzonderlijk zou zijn. Als dit toch uitzonderlijk is, dan kan het parlement deze besluiten van de Vlaamse regering van 2 april 2004 slechts bekrachtigen wanneer het heeft nagekeken

of alle procedures inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu, en meer concreet de bepalingen van het decreet van 1999, worden gerespecteerd. Tegelijk moet worden getoetst of de Europese regels werden gerespecteerd. Dan gaat het niet alleen over het MER. Zij stelt vast dat men daar wel een concrete inspanning heeft gedaan om dieper in te gaan op diverse bezwaren, en er een antwoord op te geven. Maar er is ook de bestaande regelgeving inzake natuurbescherming en de instandhouding van habitats en fauna en flora.

Mevrouw Merckx-Van Goey wenst een stand van zaken omtrent de houding van de Europese Commissie met betrekking tot de klachten die mee aan de oorsprong liggen van deze zogenaamd uitzonderlijke, tijdelijke en beperkte procedure. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de behandeling van deze klachten, waarvoor de Europese Commissie België en Vlaanderen in gebreke heeft gesteld? Is er vooruitgang terzake?

De heer De Meyer verwees reeds naar enkele van de bezwaren en vragen vanwege de gemeente Beveren. Zo wil het schepencollege van Beveren, alvorens een gunstig advies te verlenen, weten hoe het nu zit met de ophoging van het gedeelte C59. Het argument wordt gehanteerd dat een van de voordelen zou zijn dat die ophoging niet meer nodig is. Waarom staat dit dan niet in het beschikkende gedeelte van de respectievelijke vergunningen van 2 april 2004, zoals die nu ter bekrachtiging aan het parlement worden voorgelegd?

Inzake de vergunning inzake de Zoetwaterkreek verwijst hetzelfde lid naar het Nooddecreet van 2001. Daar was in bijlage een kaart toegevoegd die integraal en intrinsiek deel uitmaakte van dit decreet. Artikel 2 van het decreet stelt immers duidelijk dat het gaat over werken en handelingen zoals aangegeven op die kaart 1. Klopt het dat de Vlaamse regering zich met betrekking tot de compensaties niet wil beperken tot de gebieden aangegeven op die kaart 1 of de kaarten 4 en 5? Zij heeft immers de indruk dat men verder wil gaan dan die kaart omdat de compensaties niet te vinden zijn binnen die kaart.

Het beschikkende gedeelte van de vergunning met betrekking tot de Zoetwaterkreek is merkwaardig te noemen. Nochtans wordt het parlement gevraagd deze te bekrachtigen en er een juridische waarde aan te geven.

De heer De Meyer had het al over de historisch waardevolle hoeves. Een groot deel van de bezwaarschriften komt erop neer dat men wil vermij-

den dat die hoeves, die deel uitmaken van het poldererfgoed en ook een belangrijke betekenis hebben in het natuurlandschap, zouden worden gesloopt. In de motivering en het standpunt van de regering leest mevrouw Merckx-Van Goey tal van opmerkingen die de indruk wekken dat de regering daaraan wil tegemoetkomen. Maar in het beschikkende gedeelte is er sprake van een vergunning, “met uitzondering van de ontworpen sloping van gebouwen”. Zij vindt dit erg vaag. Waarom is dit niet meer specifiek, met het oog op de zekerheid? Dit blijft dubbelzinnig. Het zou beter zijn voor de eigenaars van de betrokken gebouwen wanneer ze in de vergunning zwart op wit zouden kunnen lezen dat de sloping bij deze aanvraag geweigerd is.

In verband met de diverse verplichtingen en voorwaarden die opgenomen zijn, stelt hetzelfde lid vast dat hoofdstellingen niet worden nageleefd. Hoe zal de minister erop toezien dat deze voorwaarden door de aanvragers, door de bouwheer zullen worden gerespecteerd?

Met betrekking tot de vergunning Zoetwaterkreek merkt mevrouw Merckx-Van Goey op dat in het beschikkend gedeelte van deze bouwvergunning sprake is van een “nota bene”. Dat heeft zij nog nooit meegemaakt. Wat is de betekenis hiervan? Op bladzijde 34 van deze vergunning staat: ‘Indien bijgevolg in de toekomst, binnen het kader van een nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan ten behoeve van de havenontwikkeling, de Vlaamse regering zou beslissen dit gebied op te nemen met een bestemming tegenstrijdig aan dit tijdelijke compensatiegebied, dan zal dit tijdelijke compensatiegebied moeten worden opgeheven voor de realisatie van de nieuwe bestemming lijninfrastructuur.’ Merk op dat die bestemming niet ‘natuur’ is.

Als de hele puzzel wordt samen gelegd, dan rijst de vraag welke compensaties nu ter bekrachtiging worden voorgelegd. Deze bevinden zich niet alleen binnen de kaart die bij het Nooddecreet was toegevoegd. Blijkbaar kan men in één besluit of bekrachtigingsdecreet wit zeggen, en in een volgende decreettekst die men ter bekrachtiging voorlegt aan het parlement, zwart zeggen. Mocht dat de kwaliteit zijn van de bouwvergunningen verleend door schepencolleges, dan zouden die colleges nul op het rekest krijgen.

3.3. Tussenkomen van de heer Frans Wymeersch

De heer Wymeersch verklaart dat het betoog van de vorige sprekers vrij accuraat en volledig was. Dat geldt zeker voor de juridische vragen van mevrouw Merckx-Van Goey.

Het parlement wordt vandaag geconfronteerd met een volgende reeks bouwvergunningen. Hij dacht dat men alles had meegemaakt met dit dossier, maar de manier waarop dit vandaag gebeurt, tart elke verbeelding. Het parlement wordt met een aantal nieuwe bouwvergunningen geconfronteerd, op een drafje, net na het Paasreces en in feite net voor “de ontbinding” van het Vlaams Parlement. Hij stelt vast dat dit voorstel van decreet ondertekend is door één persoon, namelijk de heer van den Abeelen. Ofwel waren de andere ondertekenaars van vorige voorstellen van decreet onbereikbaar, ofwel waren ze het niet eens met de inhoud van dit voorstel.

De manier waarop het Nooddecreet en alles wat ermee samenhangt door dit parlement is gesluisd, tart elke verbeelding. Een aantal parlementsleden laten zich gebruiken – hij zou het bijna hebben over een misbruiken – door hun regering om te trachten juridisch een en ander te vermijden en toch alles door het Vlaams Parlement gesluisd te krijgen.

Deze bouwvergunningen hebben hoofdzakelijk te maken met natuurcompensaties. De eerste bouwvergunning handelt evenwel over het gedeeltelijke dempen van het Doeldok. Op zich kan het Vlaams Blok daarmee leven, maar hij wil er toch op wijzen dat het Doeldok destijds moest worden aangelegd bij hoogdringendheid, omwille van een grote noodzaak. Het moest worden aangelegd, tegen beter weten in. Het is jaren ongebruikt gebleven en moet nu worden gedempt, met alle gevolgen van dien. Men kan daar wat meewarig om lachen, maar dit kan zijn betekenis hebben voor andere dossiers in de toekomst.

Hij heeft in het verleden reeds hier en in de plenaire vergadering gesteld dat er op een kunstmatige manier natuurcompensaties tot stand worden gebracht, terwijl de te compenseren zaken in feite ook al kunstmatig tot stand waren gekomen. De meeste compensaties compenseren braakliggende gronden, die, omdat ze braak bleven liggen, door de natuur, door fauna en flora zijn ingenomen. Dat is dus gebeurd omdat de mens er niet datgene mee heeft gedaan waarvoor ze bedoeld waren. Hij stelt vast dat in de natuurcompensaties die vandaag ter sprake komen, en ook in vorige, op een zeer kunstmatige wijze te werk wordt gegaan. Bovendien wordt het historische gegeven, namelijk het geheugen van het landschap, niet alleen verminkt, maar met wortel en tak uitgeroeid. Zo worden er een aantal historische hoeves, waaronder dijkhoeves, opgeofferd. Zijn fractie heeft daar heel veel moeite

mee. Nochtans heeft de mens van het landschap gemaakt wat het vandaag is.

In het voorstel van decreet staan enkele rare dingen. Men gebruikt de term ‘Zoetwaterkreek’, terwijl daar geen sprake is van zoet water. Het is allemaal brak water. Dit is maar een detail, maar het geeft een aanwijzing over de dossierkennis van de indiener van het voorstel. Misschien is hij daarom maar alleen op dit ogenblik. In Blankenberge is er ook geen zoet water, maar zout water. In de polder geldt hetzelfde. Had men het dan maar ‘Brakwaterkreek’ genoemd, maar neen, men noemt het Zoetwaterkreek. Voor wie het dossier niet kent, is dat maar een detail, waarover men niet struikelt. Hij struikelt daar wel over.

Het polderlandschap is een cultuurlandschap bij uitstek, dat voor een groot deel door de mens is gevormd en inderdaad ook ecologisch waardevol was en is. De regering wil dit echter wijzigen. Men legt natuurcompensaties aan, maar de natuur die er vandaag is, wordt hier wel door aangetast. Mensen die de streek niet kennen, moeten beslissen over dit dossier. De heer Wymeersch nodigt hen uit om daar een kijkje te nemen en te bekijken welke flora en fauna daar aanwezig is. Die zal worden gefnuikt omdat daar nu kunstmatig natuurcompensaties aangelegd worden.

Ook het Vlaams Blok heeft principiële bezwaren tegen het feit dat nog maar eens grote delen uitstekende landbouwgrond worden opgeofferd, zogenaamd ten behoeve van de natuur. De heer De Meyer en mevrouw Merckx-Van Goey verwezen naar de adviezen van de gemeente Beveren. Deze gemeente heeft een gunstig advies verstrekt, onder bepaalde voorwaarden. Toch stelt de gemeente in de motivatie van haar advies dat het overgrote deel van de ingediende bezwaarschriften aannemelijk en correct was. Waarschijnlijk ligt het aan de samenstelling van het schepencollege van de gemeente Beveren dat dit college dan toch een gunstig advies heeft verstrekt, weliswaar onder bepaalde voorwaarden, ondanks de gegrondheid van deze bezwaren.

Er worden op een kunstmatige manier waardevolle natuur- en landbouwgebieden opgeofferd. Er worden historische gebouwen, zoals hoeves, schuren en dijkhoeves, opgeofferd. Op dit ogenblik worden lange bomenrijen gebruikt als buffer voor de haven. Die worden gekapt, waarna men nadien opnieuw een natuurlijke buffer gaat aanleggen. Deze natuurcompensaties houden in dat men door een ingreep in de natuur fauna en flora onherstelbaar beschadigt en bomenrijen kapt om nadien kunst-

matige buffers aan te leggen. Hij twijfelt aan de kennis van de natuur van het lid dat dit voorstel van decreet, dit verkapte ontwerp van decreet, indient.

Het Nooddecreet heeft nooit de steun van zijn fractie gekregen. Het Vlaams Blok heeft trouwens als enige fractie hier en in de plenaire vergadering tegen gestemd. Hetzelfde lid verklaart dat hij de gesplitste stemming over de vier bouwvergunningen die ter bekrachtiging worden voorgelegd, vraagt.

3.4. Tussenkomsst van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer

Mevrouw Wivina Demeester verklaart dat een kopie van het origineel ingediend voorstel van decreet door de verzendingsdienst van het Vlaams Parlement op vrijdag 9 april 2004 verzonden is naar alle parlementsleden. De vier voorliggende bouwvergunningen zijn bovendien diezelfde dag per e-mail verstuurd. Het was dus zeker de bedoeling dat iedereen de documenten tijdig zou ontvangen.

Zij verklaart dat de vorige trein bouwvergunningen mee goedgekeurd werd door de heer Penris. Het Vlaams Blok heeft het Nooddecreet inderdaad niet gesteund, maar toen de verschillende treinen bouwvergunningen ter bekrachtiging werden voorgelegd, zijn de leden van de VB-fractie van tactiek veranderd.

De heer Frans Wymeersch repliceert dat mevrouw Demeester als ze verwijst, dat correct moet doen. Het Vlaams Blok heeft altijd het onderscheid gemaakt tussen de verschillende soorten van bouwvergunningen : vergunningen die rechtstreeks te maken hebben met de aanleg van het Deurganckdok, vergunningen voor de werken die onrechtstreeks te maken hebben met het Deurganckdok, en vergunningen voor de natuurcompensaties. Het Vlaams Blok heeft zijn stemgedrag van die 3 categorieën laten afhangen.

Mevrouw Demeester verklaart dat bij de behandeling van de vorige trein bouwvergunningen de afspraak gemaakt was om de vergunningen van de 4de trein zo spoedig mogelijk in te dienen. Het is dus geen verrassing dat deze vergunningen vandaag voorliggen.

Vóór het Paasreces is binnen het Uitgebreid Bureau afgesproken dat de Verenigde Commissies vandaag zouden plaatsgrijpen en dat er geen reflectietijd en -nota's zouden zijn. Het bekrachti-

gingsdecreet zou door leden van het Vlaams Parlement ingediend worden. Zij veronderstelt dat het door tijdsgebrek is dat er maar één indiener is.

Deze procedure is gehanteerd omdat daardoor geen economische schade wordt berokkend.

3.5. Repliek van minister Dirk Van Mechelen

De Vlaamse regering heeft die vergunningen op 2 april 2004 goedgekeurd en bij schrijven van 5 april 2004 overgemaakt aan de voorzitter van het Vlaams Parlement.

De minister verklaart dat hij tijdens de bespreking van de 3de trein bouwvergunningen in Verenigde Commissies duidelijk gezegd heeft dat de regering het Nooddecreet maximaal zouden uitputten om rechtszekerheid inzake de bouw van het Deurganckdok en de afgesproken natuurcompensaties te realiseren. Dat was ook de bedoeling van het Nooddecreet. Het was essentieel voor de Vlaamse economie en voor de toekomst van de Antwerpse regio.

De minister benadrukt dat hij geen democratischer procedure dan degene die vandaag gevolgd wordt, kent. De Vlaamse regering behandelt op basis van aanvragen bouwvergunningen volgens de afgesproken procedures, keurt ze goed en legt ze ter bekrachtiging voor aan het Vlaams Parlement dat in al zijn wijsheid oordeelt of het die al dan niet bekrachtigt.

De regering wist dat het heel krap zou zijn om voor het reces nog een bijkomende trein in te dienen in het Vlaams Parlement. De regering heeft dat gedaan met deze 4 vergunningen. De regering heeft 2 vergunningsaanvragen stopgezet omdat men van oordeel was dat de procedures niet helemaal correct werden gevolgd. Hij wil geen enkel risico lopen met het oog op de klassieke beroepen bij het Arbitragehof.

De minister verduidelijkt dat de twee vergunningsaanvragen betrekking hebben op enerzijds de aanvraag voor wegenis- en rioleringswerken voor de uitbreiding van de Waaslandhaven-Noord, waaronder de aanleg van een rotonde aan de Sint-Antoniusweg met inbegrip van een fietstunnel en een zuidelijke aansluiting Ringweg, evenals de herinrichting van de Sint-Antoniusweg met inbegrip van een fietspad en de aanleg van een parallelweg, en de herinrichting van het kruispunt Molenweg – Sint-Annalaan met rioleringswerken en de aanleg van de spoorzaten ten zuiden van de Sint-Antoniusweg. Deze bouwaanvraag, ingediend door het Mi-

nisterie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Maritieme Toegang, werd stopgezet omdat er mogelijk een procedurefout is gebeurd.

Anderzijds is er een tweede bouwaanvraag die werd stopgezet, en die betrekking heeft over het aanleggen van een rotonde en de toegangswegen aan de Hazopweg – Steenlandlaan voor de ontsluiting van de Waaslandhaven-Zuid.

De minister stelt dat de Vlaamse regering deze twee dossiers niet goedgekeurd heeft en bijgevolg ook niet ter bekrachtiging voorlegt.

Er ligt nog een aanvraag voor de aanleg van een dood spoor voor, ten noorden van de bundel Kalishoek. Deze aanvraag werd ingediend door de NMBS, directie Infrastructuur. De intentie bestaat om een bouwvergunning aan te vragen voor de realisatie van de Brakke Kreek en van het weidevogelgebied Doelpolder-Noord.

De minister resumeert dat twee bouwaanvragen dus stilgelegd werden, en dat drie aanvragen kunnen worden ingediend. Dat betekent dat 5 bouwaanvragen het voorwerp kunnen uitmaken van een vijfde of zesde trein bouwvergunningen. De beslissing daarover zal door de volgende Vlaamse regering moeten worden genomen. Die zal in al haar wijsheid moeten oordelen of ze hiervoor een beroep zal doen op het Nooddecreet of wacht op het GRUP.

Inzake de procedure voor Europa vermeldt de minister dat op 27 februari 2004 de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie de stand van zaken eind 2003 gepresenteerd heeft inzake de havenontwikkeling en bescherming van de speciale beschermingszone op de Linkerscheldeover te Antwerpen.

Het betreft 4 dossiers :

- de tweede reeks stedenbouwkundige vergunningen afgeleverd in het kader van het Nooddecreet, bekrachtigd door het Vlaams Parlement op 27 juni 2003 ;
- de stand van zaken inzake natuurcompensaties en de monitoring ;
- het afgraven van Ketenisse en
- de vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan Kruibeke-Bazel-Rupelmonde.

Inzake de ingebrekestelling vanwege de Europese Commissie naar aanleiding van klachten wegens het niet respecteren van de habitat- en vogelrichtlijnen, deelt de minister het volgende mee. De ingebrekestelling naar aanleiding van de goedkeuring van de tweede gewestplanherziening Sint-Niklaas – Lokeren werd in december 2003 geklasseerd door de Europese Commissie. De ingebrekestelling met betrekking tot het Deurganckdok en het Verrebroekdok werd niet geagendeerd op de Pakketvergadering van 21 april 2004.

Dit laat uitschijnen dat de Europese Commissie voorlopig geen verdere stappen zet in de procedure. Dat zou kunnen betekenen dat de Commissie zich akkoord verklaart met de inzet en de aanpak van de Vlaamse regering, de Vlaamse administratie en alle betrokken actoren.

Zoals vroeger werd meegedeeld, geeft de Commissie hierover geen formele feedback, dat gebeurt informeel. Er wordt wel op toegezien dat de engagementen voor de Europese Commissie daadwerkelijk worden uitgevoerd en nagekomen en dat die gerapporteerd worden.

Het dossier van de derde reeks bekrachtigde stedenbouwkundige vergunningen van het Deurganckdok wordt momenteel voorbereid en zal ter kennisgeving aan de Europese Commissie worden voorgelegd. Alles laat uitschijnen dat dankzij de goede wil van veel aanwezigen men hier stilaan op het goede pad zit om aan de opmerkingen van de Europese Commissie tegemoet te komen. Dat bevestigt dat het evenwicht tussen de harde infrastructuur van het Deurganckdok en de natuurcompensaties de enig mogelijke weg is die kan gevolgd worden om het doel te bereiken.

De minister benadrukt dat er geen afwijking is tussen de kaart die bij het decreet wordt gevoegd, en wat vandaag wordt uitgevoerd. Men is nu bezig met de dossiers Drydijck, Zoetwaterkreek, Putten West en de Vlakte van Zwiendrecht. Er bestaan daarover detailkaarten die indien gewenst ter inzage worden gelegd.

Ook inzake de sloop van de historische hoeves waarnaar verwezen wordt, wenst de minister duidelijkheid te scheppen. Het afbreken van die hoeves wordt uitgesloten van deze bouwvergunning, want dat beantwoordt aan geen enkele grondslag van het Nooddecreet en kan dus maximaal het voorwerp uitmaken van afzonderlijke bouwaanvragen. In de aanvraag zelf werd formeel gesteld dat het niet noodzakelijk is om die hoeves te slopen. Vanzelfsprekend kunnen ze altijd het voorwerp

uitmaken van een afzonderlijke stedenbouwkundige aanvraag binnen het decreet van 18 mei 1999. Nu maken ze geen deel uit van het voorliggend dossier.

Wie waarom al dan niet spoedeisend het Doeldok heeft gegraven, zal ongetwijfeld ooit door historici worden behandeld. Daar gaat het echter niet over. Het gaat er wel over dat initieel in de bouwvergunning is gesteld dat eerst de scheidingsdam moet gebouwd worden en daarna pas gedempt wordt. De technologie voor het bouwen van de scheidingsdam is mee ontworpen door de Universiteit Gent en is bijna een wereldprimeur. Vanwege de heel broze ondergrond van die dam werden nieuwe procédés ontwikkeld. Nu is men zeker dat er kan gedempt worden vanaf het moment dat de voet van de scheidingsmuur 10 meter boven het huidige bodempeil staat. Het is niet nodig tot peil 3,5 TAW te gaan vooraleer met de demping te beginnen.

Gelet op de mega-investering van het Vlaamse Gewest en de haven, en de overbezetting van al de containerterminals op de rechterscheldeoever, heeft men er alle belang bij om het baggeren nu een kans te geven. Dat zal gefaseerd gebeuren zodat het Deurganckdok kan worden gebruikt tegen midden 2005.

Voor het antwoord op de vraag van mevrouw Merckx-Van Goey of het Vlaams Parlement binnen het Nooddecreet een tweede keer gebruik kan maken van deze procedure, geeft de minister het woord aan de heer Luc De Ridder van de juridische dienst, en daarna aan de heer Jos De Jonghe over de vraag waarom er een “nota bene” voorkomt in de vergunning van het dossier over het gebied Putten West en de Zoetwaterkreek.

3.6. Tussenkoms t van de heer Luc De Ridder, Administratie Algemene Administratieve Diensten, Afdeling Juridische Dienstverlening, Departement Leefmilieu en Infrastructuur Vlaamse Gemeenschap

Wat het verlenen van de vergunningen betreft en voor zover ze afwijken van eerder verleende en bekrachtigde vergunningen, verklaart de heer De Ridder dat de Vlaamse regering geen wetschending begaat door af te wijken van een decretaal bekrachtigde vergunning. Het Nooddecreet bepaalt dat de vergunning zoals verleend door de Vlaamse regering op zich niet uitvoerbaar is. Als er wordt afgeweken van een decretaal bekrachtigde vergunning, dan kan dat alleen door het Vlaams Parlement.

Waarom zou het Vlaams Parlement in eenzelfde materie niet andermaal van zijn decretale bevoegdheid gebruik kunnen maken om geheel of ten dele terug te komen op vorige decretale bepalingen die het heeft goedgekeurd? Er is geen sprake van een tegenstrijdigheid. Neen, hier geldt het rechtsbeginsel ‘lex posterior derogat legi priori’. De nieuwe bepalingen, voor zover ze een afwijking uitmaken van de oude, komen in de plaats van de vorige.

In het kader van de bekrachtiging zou dit problemen kunnen opleveren als het Vlaams Parlement zichzelf die decretale bevoegdheid onttrekt door in een Nooddecreet te bepalen dat voor alle werken die worden opgesomd in artikel 2, slechts éénmaal een vergunning kan worden verleend en een verleende vergunning kan worden bekrachtigd. Uit artikel 3 van het Nooddecreet blijkt echter dat telkens wanneer het noodzakelijk is voor de uitvoering van de in artikel 2 bepaalde werken, er mag worden afgeweken van de plannen van aanleg door de Vlaamse regering. Bijgevolg sluiten daar de volgende artikelen op aan, die maken dat het Vlaams Parlement zichzelf telkens de bevoegdheid heeft voorbehouden om de vergunningen verleend door de Vlaamse regering, noodzakelijk voor de uitvoering van de werken vermeld in artikel 2, te bekrachtigen.

3.7. Tussenkoms t van ir. Jos De Jonghe, gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van de afdeling ROHM-Oost-Vlaanderen

De bedoeling van de administratie met de nota bene in de vergunning van het dossier over het gebied Putten West en de Zoetwaterkreek, was om de aandacht te vestigen op wat er vergund wordt en onder welke voorwaarden. De stedenbouwkundige vergunning die werd afgegeven, hield niet in dat later mogelijke nieuwe opties in het kader van het ruimtelijk uitvoeringsplan zouden worden gehypothekeerd. Dat is de enige bedoeling.

Wat de vraag van de heer De Meyer betreft over de weerlegging van een aantal bezwaren van de gemeente Beveren, heeft de administratie in de drie vergunningen uitvoerig aandacht besteed aan de voorwaarden die het schepencollege heeft geformuleerd in telkens de drie aanvragen. Die zijn telkens uitvoerig ontleend in de vergunningen, meer bepaald in de voorwaarden a tot en met d (het ging telkens om twee tot vier voorwaarden).

Hij neemt aan dat hij die verantwoording niet in extenso moet voorlezen. Het antwoord op die vraag staat uitvoerig in de rubriek ‘besprekingen van de uitgebrachte adviezen’.

Minister Dirk Van Mechelen neemt aan dat wordt verwezen naar de rubriek op bladzijde 21.

De heer Jos De Meyer repliceert dat hij dat inderdaad gelezen heeft maar hij hoopt toch dat dit met de nodige nauwkeurigheid wordt uitgevoerd. Dat impliceert meer nauwkeurigheid dan in het verleden.

Minister Dirk Van Mechelen verklaart dat naar aanleiding van de bespreking van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan over Kruibeke-Bazel-Rupelmonde en de problematiek van de Barbierbeek, hij steeds zijn grote bezorgdheid uitgedrukt heeft over alles wat te maken heeft met waterbeheer. Namens de Vlaamse regering onderschrijft de minister volledig de bezorgdheid van de heer De Meyer. Hij roept de administratie, het Gemeentelijk Havenbedrijf en alle betrokkenen op om hierop toe te zien. De minister neemt aan dat de heer De Meyer zelf ook tijdens de volgende legislatuur hierop zal toezien.

3.8. Repliek van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en wederwoord van de minister

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dat zij blijft betwisten dat het voorleggen van deze vergunningen aan het Vlaams Parlement de meest democratische en transparante manier is om rekening te houden met alle belangen en beslissingen te treffen over een regio. Het gaat immers om bekrachtigingsdecreten, wat impliceert dat het parlement zelfs geen punt of komma kan wijzigen aan de voorliggende voorstellen.

Zij had ook gevraagd om de rechtshouders van de betrokken hoeves meer zekerheid te geven. Maar dat kan zelfs niet uitdrukkelijk worden opgenomen in het beschikkende gedeelte.

Daarnaast had mevrouw Merckx-Van Goey nog een vraag gesteld over de ophoging naar de C59.

Minister Dirk Van Mechelen repliceert dat hetgeen mevrouw Merckx-Van Goey vraagt, iets is wat men niet kan doen. De regering heeft de aanvraag tot slopen eruit gehaald. Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt nu dat decretaal zou bepaald worden dat deze hoeves nooit mogen worden gesloopt. Wat het al dan niet slopen van deze hoeves betreft, herhaalt de minister dat het decreet van 18 mei 1999 van toepassing is.

Op de vraag van mevrouw Trees Merckx-Van Goey of het om gebouwen gaat waarvoor de betrokkenen een bezwaarschrift hadden ingediend, ver-

klaart de minister nogmaals expliciet dat alle te slopen gebouwen uit de vergunning gehaald zijn.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey benadrukt dat het parlement hier een voorstel van bekrachtigingsdecreet voorgelegd krijgt waarbij het parlement niet de minste ruimte heeft. Het kan hoogstens ja of neen zeggen. Als dit de meest democratische procedure is ! De minister kan als minister natuurlijk niet instaan voor de wijze waarop de parlementsleden het al dan niet nodig achten om ten individuen titel alle kaarten en documenten door te nemen. Het is een fictie te blijven zeggen dat de regering het lot in handen van het parlement heeft gelegd.

Minister Dirk Van Mechelen repliceert dat hij gedurende 5 jaar voorzitter was van de commissie voor Leefmilieu. De leden van deze commissie werden daar geconfronteerd met de decretale bekrachtiging van samenwerkingsakkoorden over milieu, bijvoorbeeld over de verwerking van het witgoed, het bruingoed en de autowrakken. Daarbij was het aan het parlement om al dan niet te bekrachtigen. Hij vult aan dat het uitvoeren en invullen van een bouwvergunning zelfs aan zijn bevoegdheid ontsnapt. Dat gebeurt door ambtenaren die daarvoor zijn aangeduid en op wier deskundigheid hij elke dag durft te vertrouwen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey verwijst naar de discussie die daarover tijdens de behandeling van het Nooddecreet (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 872/5*) gevoerd werd. Het is helemaal niet democratisch om voor de methode te kiezen waarbij aan burgers een normale rechtsgang wordt geweigerd.

Dan is er de vraag of het parlement decretaal kan terugkomen op een decreet. De medewerker van de minister verklaart dat niet in het decreet is opgenomen dat dit maar één keer zou mogen. Mevrouw Trees Merckx-Van Goey raadt de minister aan om het arrest van het Arbitragehof te lezen. De motivering en de belangenafweging van het Arbitragehof betreffen een afweging enerzijds tussen de schending, onder meer van de scheiding der machten en van bepaalde rechten van burgers en anderzijds van het te beogen doel, met name de economische belangen voor deze regio. Eén van de voorwaarden was dat het om een tijdelijke en beperkte maatregel zou gaan. Zij is dan ook van mening dat hetgeen nu voorligt in strijd is met het Nooddecreet en met de bedoelingen en de geldigheid van dit decreet omdat de minister verklaard heeft dat het Nooddecreet maximaal moet uitgeput worden.

Minister Dirk Van Mechelen repliceert dat het belangrijk is dat geen enkele basis tot nieuwe procedures wordt gecreëerd. Hij benadrukt dat wel degelijk binnen de tijdelijkheid en beperktheid van het Nooddecreet wordt gehandeld. De regering gebruikt het Nooddecreet voor het doel waarvoor het tot stand is gekomen, meer bepaald de integrale bouw van het Deurganckdok inclusief de compensaties die daaraan zijn gebonden, conform de bepalingen van de ingebrekestelling door de Europese Commissie. Niets zal hem tegenhouden om ervoor te zorgen dat dit belangrijk project binnen deze context kan gefinaliseerd worden. Mevrouw Trees Merckx-Van Goey kan niet zeggen dat hier geen gebruik wordt gemaakt van democratische rechtsmiddelen die ter beschikking worden gesteld en die in de arresten van het Arbitragehof van 26 juni 2002 (m.b.t. de schorsing) en 2 juli 2003 (m.b.t. de vernietiging) niet zijn toegekend. Dat betwist de minister formeel.

4. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 21 stemmen.

Artikel 2

Op verzoek van de heren Wymeersch en De Meyer wordt er een gesplitste stemming over de vier voorgelegde vergunningen georganiseerd.

De eerste vergunning (gedeeltelijke opvulling van het Doeldok) wordt met 12 stemmen, bij 8 onthoudingen bekrachtigd.

De tweede vergunning (Zoetwaterkreek) wordt met 12 stemmen, bij 1 onthouding tegen 9 bekrachtigd.

De derde vergunning (Drydijck) wordt met 12 stemmen, bij 1 onthouding tegen 9 bekrachtigd.

De vierde vergunning (Vlakte van Zwijndrecht) wordt met 13 stemmen, bij 4 onthoudingen tegen 5 bekrachtigd.

Het artikel wordt aangenomen met 13 stemmen, bij 2 onthoudingen tegen 7.

5. REFLECTIETERMIJN EN EINDSTEMMING

De Verenigde Commissies beslisten met 18 stemmen dat er geen reflectietijd en geen reflectienota's zullen zijn.

Het voorstel van decreet van de heer Marc van den Abeelen houdende bekrachtiging van de stedenbouwkundige vergunningen verleend door de Vlaamse regering op 2 april 2004 in toepassing van het decreet van 14 december 2001 voor enkele bouwvergunningen waarvoor dwingende redenen van groot algemeen belang gelden (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 2262/1), wordt met 12 stemmen, bij 3 onthoudingen tegen 8 aangenomen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Ludwig
CALUWE

Wivina
DEMEESTER-DE MEYER